

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Mythologiae libri decem, Francfort, André Wechel, 1581](#)[Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre XI](#)[item Mythologia, Francfort, 1581 - X \[36\] : De Pallade](#)

Mythologia, Francfort, 1581 - X [36] : De Pallade

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document est une version augmentée de :
[Mythologia, Venise, 1567 - X \[36\] : De Pallade](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre IV

[Mythologia, Francfort, 1581 - IV, 05 : De Pallade](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[36\] : De Pallas](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[36\] : De Pallas](#) est une traduction de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice [Équipe Mythologia](#)
Mentions légales

- Fiche : [Projet Mythologia](#) (CRIMEL, URCA ; IUF) ; [projet EMAN](#), Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : [Münchener DigitalisierungsZentrum](#) (MDZ).

Présentation du document

Publication [Francfort, André Wechel, 1581](#)
Exemplaire [Regensburg \(Allemagne\), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307](#)
Formatin-8
langue(s) [Latin](#)
Pagination [p. 1042-1043](#)

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Pallas \(Athéna\)](#)
Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière modification le 25/11/2024

quorum auxilio per totam vitam fruerentur. hæc opinio sibi illa prisca antiquorum ad nostram usque ætatē perduravit: nunc hos nuntios Dei nominant: physici verò Iovem, Junonem, Mineruam, Vestam hos esse dixerunt, vires elementorum scilicet, eum illis nati continuò persuamur: atq; hos Deos æthera medium, æra inum, & terram, & summam ætheris partem, quæ vis est diuinæ intelligentiæ, quam Mineruam nominarunt. Hæc enim nomina domorum priuatarum, & singulorum in eis habitantium, & vniuersarum ciuitatum curam habere putabantur. Alij Apollinem ac Neptunum Penates solos putantes in idem reciderunt: calorem, tanquam principium à quo fieret opus naturæ, & humorem ex quo fieret, principia ponentes. atque eadem de Laribus dicta sunt.

De Genio.

Creditus autem fuit Genius daemon, non quidem is, per quem viuetemus, aut cuius auxilio vbique frueremur, sed is, qui nobis semper bona consilia suggereret, & quem haberemus in tota vita nostra consultorem. Sed cum multa alia quoque Genium proprium, vt plantæ, & animalia, quæ non egent consilio, habere dicantur: videtur probabilior illorum sententia qui occultam vim planetarum, quæ ad omnia hæc pertineret, Genium vocatam fuisse putarunt: quare omnia humana & cœlesti vi occultè gubernari, & nihil diuina virtute vacare tradiderunt.

De Pallade.

Vt verò demonstrarent antiqui non sola vi cœlesti mortaliū res gubernari, sed etiam prudentiæ hominum aliquid loci relictum esse, cum Deus diligentes & prudentes semper adiuet, tum sapientiam rem Deo gratissimam esse dixerunt, cum Deus magnopere diligit sapientem. ad hoc autem exprimendum illam Iouis filiam esse dixerunt sine matre, cum solus Deus verè sit sapiens, alij verò similitudine quadam. Vt pateret quanta vis esset sapientiæ, illam armatam natam esse iuxerunt, cum sapiens nullas neq; fortunæ iniurias, neq; humanam iniquitatem magni faciat, sed omnia cōsilio & patientia superet, omnemque suam spem in Deo collocarit. & quoniam initium sapientiæ est timor domini: hæc dixerunt antiqui profligauisse impios gigantes, qui neglecto Deorum immortalium cultu in Iouem insurgere conati sunt. omnis enim sapi-
entia

entia humana, quæ dissideat à diuina voluntate, inanis est & contemnenda, cum solus vir bonus & amicus Dei sit sapiens.

De Prometheo.

Enimvero vt demonstrarent omnē humanam prudentiam quæ à diuina voluntate dissentiret, esse perniciosam mortalib. & insulsam, Promethei fabulam introduxerunt, quem artes & dolos omnes excogitasse inquitunt, & idcirco graua supplicia passum fuisse. Hunc aiunt columnæ alligatum fuisse, multaq; graua passum tandem reconciliatum fuisse Ioui, quoniã viris bonis plerunq; pugnandũ est cum infortunis atq; soli propè mali vel fatui sunt fortunati. At cū breuis vita mortaliũ existat, qui multas molestias æquo animo pertulerit, ille Deo tandē sit amicus. quare per sapientiam Ioui tandem reconciliatus fuit.

De Atlante & Endymione.

Neque tamen putanda sunt omnia quæ fabulosè tradita sunt ab antiquis, ad humanæ vitæ institutionem, vel ad vitæ naturæ exprimentas fuisse conficta: sicuti non necesse est in fertili agro nullam nasci plantam inutilem. Quæ de Atlante igitur & de Endymione prodita sunt memoriæ, illa de vitis astronomiæ scientiæ peritis dicta sunt, postea ad illorum gratiam, vt cum suauitate ad posteros transmitterentur, ita fabulosos narrationibus fuerunt implicata.

De Fortuna.

Neq; illa quidem quæ memoriæ prodita sunt de Fortuna, non singulari consilio fuerunt excogitata: quæ quid sit, satis explicatum fuit in Phisicis ab Aristot. Sed ego, cum omnia diuina providèria gubernari putem, nihil fortunæ tribuendum verè sentio: sed nomen ipsum tributum fuisse fortunæ putarim, vt à cogitatione diuinę potentiæ, cum molestis, vt sibi videntur, præter dignitatem homines infestantur, deducerentur: atq; in fictum nomen suas lamentationes & conuicia conicerent, quæ leuis & stulta, & cæca, & iniqua vocaretur, cum causæ nescirentur, cur huic res aduersæ ferè omnes euenirent, at illi contra nihil non ex sententia succederet.

De Apolline.

Explicatum fuit in superioribus fabulis de mundi principiis, & mutuis elementorum inter se mutationibus, dequæ animæ immortalitate, quòd illa sempiterna sit in hominibus, quòd vnus sit mundus ex vniuersa materia, & quæ sint cœli